Eerste Kamer der Staten-Generaal

1

Vergaderjaar 2007–2008

31 116 Wijziging van het Wetboek van Strafvordering tot verbetering van de regeling van de positie van de deskundige in het strafproces (Wet deskundige in strafzaken)

B

VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR JUSTITIE[1]

Vastgesteld 8 juli 2008

Het voorbereidend onderzoek heeft de leden van de commissie aanleiding gegeven tot het stellen van de volgende vragen en het maken van de volgende opmerkingen.

Algemeen

De leden van de **CDA**-fractie hebben met waardering kennis genomen van het voorliggende wetsvoorstel. Zij achten van belang dat de positie van de deskundige in het strafproces nader bepaald wordt en dat parallel daaraan de bevoegdheden van de officier van justitie, van de rechter-commissaris en van de verdediging ten aanzien van deskundigenonderzoek opnieuw worden gedefinieerd. De betekenis van de deskundige in het strafproces is aanzienlijk en de bevindingen van deskundigen spelen in toenemende mate een belangrijke rol in de bewijsvoering in strafzaken. Met het oog op waarheidsvinding in het strafproces en de inzichtelijkheid daarvan, een evenwichtige markering van posities van OM, rechter-commissaris en verdediging is een regeling van de positie van de deskundige in strafzaken op zijn plaats.

Beschikbaarheid van niet-juridische expertise op de vele terreinen die voor een concreet strafproces van belang kunnen zijn, biedt mogelijkheden voor opsporing, vervolging en berechting die voorheen niet aanwezig waren. Zorgvuldigheid in de omgang met die expertise en helderheid over de betekenis die in het concrete strafproces daaraan gehecht kan worden, is daarmee ook van groot belang. De noodzaak van een nieuwe regeling van de positie van de deskundige in strafzaken wordt in de wetenschap en praktijk breed gevoeld. De leden van de CDA-fractie zijn eveneens voorstander van nadere regeling. Zij onderschrijven de doelstellingen en inhoud van het voorstel. Zij hebben nog enkele vragen.

De leden van de **VVD**-fractie hebben met belangstelling kennis genomen van het wetsvoorstel. Zij hebben nog enkele vragen.

De leden van de **PvdA**-fractie hebben met belangstelling kennis genomen van het wetsvoorstel dat de regeling van de deskundige in strafzaken wil

[1] Samenstelling:
Holdijk (SGP), Dölle (CDA), Tan (PvdA), Van de Beeten (CDA) (voorzitter), Broekers-Knol (VVD), De Graaf (VVD), Kneppers-Heynert (VVD), Kox (SP), Westerveld (PvdA) (vice-voorzitter), Russell (CDA), Engels (D66), Franken (CDA), Peters (SP), Quik-Schuijt (SP), Haubrich-Gooskens (PvdA), Ten Horn (SP), Janse de Jonge (CDA), Koffeman (PvdD), Böhler (GL), Van Bijsterveld (CDA), Strik (GL), Lagerwerf-Vergunst (CU), Rehwinkel (PvdA), Duthler (VVD) en Yildirim (Fractie-Yildirim).

KST120830
ISSN 0921 - 7363
Sdu Uitgevers
's-Gravenhage 2008

verbeteren en in het bijzonder de positie van de verdediging in strafzaken wil versterken. Een dergelijke regeling is, mede in het licht van een aantal recente en ook geruchtmakende «missers» in het strafrecht, bepaald noodzakelijk, zo merken zij op. Tegelijk is dit naar het hen voorkomt een onderwerp dat de constante zorg en aandacht van de minister van Justitie behoeft. Zij hebben, mede vanuit dit perspectief, behoefte de regering de volgende vragen voor te leggen ter gelegenheid van de behandeling van dit wetsvoorstel.

De leden van de fracties van **ChristenUnie** en **SGP** hebben met belangstelling kennis genomen van dit wetsvoorstel en zeggen reeds nu dat het op hun instemming kan rekenen. Deze leden hebben de volgende vragen.

Het begrip deskundige

Kernbegrip van het voorliggende wetsvoorstel is het begrip «deskundige». Vanwege de rechtsgevolgen die daaraan verbonden zijn, is de reikwijdte van dit begrip van belang. Hierover hebben de leden van de **CDA**-fractie enkele vragen.

De NVvR, Raad voor de Rechtspraak en het College van procureurs-generaal gaan in hun commentaar op het concept-voorstel in op de in hun ogen onwenselijke uitbreiding van het begrip «deskundige». Het wetsvoorstel komt volgens de toelichting (pagina 12) hieraan tegemoet «door af te zien van de specificatie van onderzoeken die bij uitstek door de rechter-commissaris of officier van justitie kunnen worden gelast. Ook van het kwalificeren van reclasseringsrapportage als deskundigenverslag is afgezien». Kan de regering aangeven wat de portee is van deze opmerkingen?

De leden van de CDA-fractie vragen nog om enige toelichting op het begrip «deskundige» in relatie tot het werk van de politie. De politie maakt ook gebruik van deskundig onderzoek. Voor een deel wordt dit uitgevoerd binnen de politieorganisatie zelf. Dan is er geen sprake van onderzoek door een deskundige in de zin van de wet. Ook is het mogelijk dat onderzoek wordt uitbesteed. Zoals de toelichting vermeldt (pagina 10), is de opdracht tot dit (technisch) onderzoek door de politie een afgeleide van de bevoegdheid van de officier van justitie. Onderzoek in opdracht van de politie wordt nu niet als deskundigenonderzoek beschouwd. In de toelichting wordt de vraag gesteld of (bepaalde typen van) extern onderzoek niet toch als deskundigenonderzoek beschouwd moet(en) worden. Dit heeft praktische consequenties voor het geven van de opdracht daartoe. Ook heeft het gevolgen voor de rechten van de verdediging.

De toelichting beantwoordt zelf deze vraag niet. Wel wordt er een aanwijzing van het College van procureurs-generaal in het vooruitzicht gesteld die het begrip «technisch onderzoek» in dit kader verduidelijkt en eventueel bepaalt welk soort technisch onderzoek slechts door tussenkomst van de officier van justitie wordt uitgevoerd. Is de in het vooruitzicht gestelde aanwijzing door het College van procureurs-generaal reeds beschikbaar? Graag zouden de leden van de CDA-fractie van de inhoud daarvan kennisnemen. Welke wettelijke uitzonderingsgevallen heeft het voorgestelde artikel 150, tweede lid, op het oog? Kan de regering aangeven op welk type van regels de in dat lid voorziene algemene maatregel van bestuur betrekking heeft? Hoe past de Landelijke deskundigenmakelaardij (LDM) in dit geheel?

Het voorgestelde artikel 51j, derde lid, bepaalt dat de deskundige zich in bepaalde gevallen kan verschonen. Kan een deskundige ook door de verdediging gewraakt worden?

Het wetsvoorstel geeft als regel dat de benoeming en opdracht aan een deskundige aan de verdediging schriftelijk wordt meegedeeld. Dit geldt ook voor de uitslag van het onderzoek. In beide gevallen geldt dat dit achterwege gelaten kan worden in het belang van het onderzoek. Is het juist dat dit slechts een tijdelijke zaak is? Immers, het deskundigenverslag wordt opgenomen in het strafdossier. Is voldoende gewaarborgd dat ook ontlastend bewijsmateriaal in het dossier terecht komt?

Artikel 13 van de (concept-)amvb[1] inzake kwaliteitseisen aan deskundigen in strafzaken bevat criteria voor toetsbaarheid en kwaliteitseisen. Artikel 14 van de (concept-)amvb bevat de aan de aanvraag tot inschrijving gestelde eisen. De leden van de **VVD**-fractie lezen de vereisten van artikel 14 lid 4 cumulatief: «de aanvraag tot inschrijving bevat in ieder geval de volgende gegevens». Sub f van dit artikellid bepaalt dat de aanvrager in elk geval vermelding moet doen van zaken waarin de aanvrager eerder als deskundige optrad. Wanneer de aanvrager derhalve daaraan niet kan voldoen, omdat hij (nog) niet eerder als deskundige in zaken is opgetreden, kan hij niet in het register worden opgenomen, zo begrijpen deze leden. Is die veronderstelling juist? Indien dit zo is, hoe kan de deskundige bewerkstelligen dat hij optreedt als deskundige in zaken teneinde aan artikel 14 lid 4 sub f te voldoen terwijl hij niet is opgenomen in het Nederlands Register Gerechtelijk Deskundigen (NRGD)? Of is mede daarvoor de instroomregeling van artikel 20 bedoeld? Graag een nadere toelichting van de regering.

De leden van de **PvdA**-fractie vernemen graag wat de reactie van de regering is (geweest) op de brief van leden van de KNAW aan het bestuur van deze Akademie dat de thans geraadpleegde deskundigen vaak onvoldoende deskundig zijn? Deelt de minister deze observatie? Welke definitie of invulling hanteert de wetgever voor het criterium «deskundig»? Wat vindt de regering van de kritiek op of zorg over het door het ministerie van Justitie aan te leggen register van goede experts? Hoe denkt zij het effect te voorkomen waarvoor de briefschrijvers waarschuwen dat in zo'n register alleen deskundigen met oppervlakkige kennis zullen worden opgenomen? Hoe, anderzijds, kan worden tegemoetgekomen aan de zorg van de Nederlandse Orde van Advocaten dat deskundigenonderzoek dat op grond van artikel 150 Sv niet als zodanig wordt aangemerkt, daarmee buiten het bereik van de verdediging geraakt, waardoor het wetsvoorstel de positie van de verdediging niet versterkt maar juist verzwakt? In dit verband verwezen deze leden naar het pre-advies van de Orde over de concept-amvb kwaliteitseisen.

De leden van de fracties van **ChristenUnie** en **SGP** hebben er behoefte aan de vraag voor te leggen of de beslissing tot inschrijving in het NRGD of de weigering tot inschrijving, alsmede de aanwijzing tot vaste gerechtelijk deskundige, als besluiten zijn aan te merken in de zin van de Awb. Indien zulks het geval is, hoe verhoudt dit regime zich dan tot de aanwijzing en benoeming van deskundigen onder het regime van het wetboek van strafvordering?

Deze leden zouden tevens graag vernemen wanneer de concept-amvb, waaraan hierboven reeds is gerefereerd, aan de Kamer zal worden aangeboden.

Het deskundigenregister

Naar de leden van de **VVD**-fractie bekend is, bestaat er sinds enige tijd een privaat geïnitieerd Landelijk Register Gerechtelijk Deskundigen (LRGD). In dit register kunnen deskundigen worden opgenomen, na aan de vereiste toelatings- en kwaliteitseisen daartoe te hebben voldaan, op

[1] Gepubliceerd voor consultatie via de website van het ministerie van Justitie.

het terrein van een breed scala aan disciplines. Naar deze leden begrepen hebben uit de Nieuwsbrief Deskundigenregister van 19 maart jl., zal de tenaamstelling van het register dat op grond van het voorgestelde artikel 51k Sv tot stand zal komen, gaan luiden: Nederlands Register Gerechtelijk Deskundigen. In dit register zullen vooralsnog deskundigen op het terrein van twee deskundigheidsgebieden, namelijk DNA en gedrag, worden ingeschreven. De bestaande deskundigen op het terrein van DNA en gedrag die daarvoor in aanmerking willen komen, worden bij de start van het register direct in het register opgenomen.

De leden van de VVD-fractie ontkomen niet aan de indruk dat er wellicht verwarring zal kunnen gaan optreden tussen het LRGD en het nieuwe register, het NRGD, niet alleen wat betreft de tenaamstelling maar ook wat betreft de toetsings- en kwaliteitseisen van de in het register opgenomen deskundigen, nu de in het LRGD opgenomen deskundigen wél al aan die eisen voldoen. Treft de regering maatregelen om verwarring tussen het LRGD en het NRGD te voorkomen en zo ja, welke?

Ook de leden van de fracties van **ChristenUnie** en **SGP** constateren dat er momenteel al een landelijk register bestaat waarin gerechtelijke deskundigen kunnen worden opgenomen. In dit privaat geïnitieerd register, het LRGD, zijn momenteel ongeveer honderd deskundigen opgenomen. De eisen voor opname zijn hoog. Zo dient onder meer een proeve van bekwaamheid worden overgelegd ten aanzien van het vakinhoudelijk rapporteren binnen het juridisch domein, bij voorkeur door het overleggen van een getuigschrift van de specialisatie Opleiding gerechtelijk deskundige aan de Universiteit Leiden. Is de regering voornemens om ten aanzien van opname in het NRGD soortgelijke hoge eisen te stellen? Wordt gestreefd naar samenwerking met het LRGD? Zijn er voor de deskundigen kosten verbonden aan opname in het NRGD? Zo nee, waarom niet?

De deskundige en de rechter

De geschiktheid om als deskundige in strafzaken op te treden, wordt bepaald door objectieve kenmerken van deskundigheid (inclusief eisen te stellen aan het uitbrengen van het verslag) en persoonlijke integriteit (inclusief eisen die het besef bij de betrokken deskundige van zijn rol in het strafproces aanspreken). De leden van de **CDA**-fractie achten het van belang dat beide elementen uitwerking hebben gevonden in het wetsvoorstel.

Tijdens de eerdere behandeling is aan de orde gekomen dat de rechter niet «blindelings» op het verslag van een deskundige dient te varen. Het feit dat deskundigen in een landelijk openbaar register zijn opgenomen, het verslag volgens de eisen der wet uitbrengen en van persoonlijke integriteit getuigen, betekent niet dat de eigen oordeelsvorming van de rechter geen betekenis meer heeft. Uiteindelijk zal de rechter uitspraak moeten doen en blijft hij eindverantwoordelijk voor de beslissing.

De kern van de moeilijkheid is dat een rechter bij zijn finale oordeelsvorming een waardering moet hechten aan niet-juridische expertise die hij vanuit zijn eigen deskundigheid niet kan beoordelen. Het wetsvoorstel draagt door bovengenoemde randvoorwaarden alsmede door in een vroeg stadium de verdediging bij het onderzoek te betrekken en het recht op tegenonderzoek toe te kennen, bij aan een zo goed mogelijke inrichting van de procedure om deze kloof te dichten.
Ook enig inzicht van de deskundige in (zijn rol in) het strafproces en de ontwikkelingen rond kennisvermeerdering bij rechters van bepaalde forensische specialismen kunnen ertoe bijdragen deze kloof te over-

bruggen. In de eerdere behandeling is in dit verband verder melding gemaakt van de invoering van «Promis», het project ter verbetering van de motivering van vonnissen en het inzichtelijker maken van de gedachtegang van de rechter.

Buiten kijf staat dat de rechter – los van de genoemde waarborgen – een eigen verantwoordelijkheid heeft om zich in het betreffende geval van de deskundigheid te vergewissen en zich een eigen oordeel te vormen over het rapport. In de eerdere fase van de behandeling is daarbij uitdrukkelijk gewezen op de mogelijkheid de deskundige ter zitting een toelichting te vragen en nadere vragen te stellen. In ander verband is ook naar voren gebracht dat het betrekkelijk weinig voorkomt dat een deskundige daarvoor op de zitting wordt uitgenodigd. Het blijft meestal bij een schriftelijk rapport.

Uiteraard is het uiteindelijk aan het oordeel van de rechter of hij in het concrete geval belang hecht aan de aanwezigheid van de deskundige en daarin een toegevoegde waarde ziet. De leden van de CDA-fractie begrijpen dat de regering daarover geen uitspraak kan doen. Toch vragen de leden van de CDA-fractie hoe de regering tegen een wellicht meer frequent of standaard gebruik van deze mogelijkheid aankijkt, aangezien het een betrekkelijk eenvoudig middel is om op een rechtstreekse manier een beter zicht te krijgen op het voorgelegde materiaal. Het gaat immers in wezen het verbeteren van de de communicatie tussen deskundige en rechter en het verkleinen van de kloof tussen niet-juridische expertise en juridische oordeelsvorming.

Het voorgestelde artikel 51l, eerste lid, geeft een aantal voorschriften over de inrichting van het uit te brengen deskundigenverslag en noemt daarbij onder meer de wetenschappelijke methode en de betrouwbaarheid daarvan. Ook wanneer de deskundige volgens de stand van de betreffende wetenschap op dat moment rapporteert, is het aan de rechter om een oordeel te vormen over de betekenis daarvan voor het actuele proces. Juist het mondeling gesprek en de persoonlijke toelichting kunnen hieraan een belangrijke bijdrage leveren. Dit doet uiteraard niets af aan het belang van de genoemde structurele opleidingsmogelijkheden. De leden van de CDA-fractie vernemen hierover graag de reactie van de regering.

De opdracht aan de deskundige

Ook bij het verstrekken van de opdracht aan de deskundige is een goede communicatie tussen de betrokken partijen essentieel. De opdracht die aan de deskundige niet-jurist wordt verleend, is bepalend voor het uitbrengen van het verslag en daarmee voor de relevantie van de inhoud voor de rechter. De leden van de **CDA**-fractie vragen de regering in dit verband om nog nader in te gaan op de betekenis van het onmiddellijkheidsbeginsel. De voorbereiding van een onderzoek, het onderzoek zelf en de rapportage erover is in belangrijke mate een schriftelijke aangelegenheid. Alleen in het geval een onderzoek van de persoon van de verdachte aan de orde is, komt deze ook zelf in contact met de deskundige. Formulering van vragen aan de deskundige is een zaak van de officier van justitie, rechter-commissaris of rechtbank; in deze drie gevallen speelt de verdachte en zijn raadsman of raadsvrouw slechts een beperkte rol; dat geldt ook voor de officier van justitie, de verdachte en de raadsman in het geval de rechtbank een onderzoek door een deskundige gelast. Bij het formuleren van vragen speelt de deskundige geen enkele rol. Dit alles heeft geen of weinig gevolgen bij eenvoudige en routineuze onderzoeken (vaststelling DNA-onderzoek, bloedalcoholgehalte, vingerafdrukken en dergelijke), maar zeker waar er sprake is van een meer complex onderzoek

is het minst genomen merkwaardig, dat de voorbereiding, uitvoering en rapportage van een onderzoek dermate abstract plaatsvindt.
In veel gevallen – denk aan belangrijke en complexe zaken – zal het immers wenselijk zijn om juist in overleg met een (kandidaat-)deskundige te komen tot een goede formulering van een opdracht waarvan de beantwoording ook inderdaad relevant is voor het verloop van het proces. Het verschil in professionele achtergrond en perspectief van de betrokken partijen kan in zulke gevallen gemakkelijk leiden tot een formulering van een opdracht waaraan de deskundige wel kan voldoen maar die niet de kern van het probleem raakt, zonder dat zowel deskundige en opdrachtgever dit beseffen.

Het wetsvoorstel bevat op uiteenlopende plaatsen formele mogelijkheden voor contact met de deskundige omtrent de opdracht. Zo bepaalt artikel 229 dat de deskundige «zich voor het uitbrengen van zijn rapport ter verheldering [kan] wenden tot de rechter-commissaris». Ook kan de verdediging verzoeken «tot het doen van aanvullend onderzoek of het geven van aanwijzingen omtrent het uit te voeren onderzoek» bij benoeming van een deskundige door de officier van justitie (artikel 150a). Dit lijkt echter het bovenstaande niet tegemoet te komen.

In dit verband wijzen de leden van de CDA-fractie ook op de gang van zaken in civiele procedures. Indien de rechtbank een deskundigenonderzoek nodig acht, worden beide partijen in de gelegenheid gesteld om vraagpunten op te geven. Het dossier wordt aan de deskundige ter beschikking gesteld en lopende het onderzoek dient deze partijen in de gelegenheid te stellen om opmerkingen te maken. De deskundige stelt vervolgens een concept-rapport op dat voor commentaar wordt voorgelegd aan beide partijen. Zo nodig wordt de deskundige bij gelegenheid van een comparitie van partijen of getuigenverhoor gehoord en nog nader ondervraagd door zowel de rechter als de beide partijen en hun raadslieden.

Bij de Rechtbank Amsterdam is recent ingevoerd een zitting voorafgaande aan het deskundigenonderzoek waarbij de deskundige wordt betrokken, zodat ook van diens expertise gebruik kan worden gemaakt bij het formuleren van de onderzoeksvragen. Een dergelijke aanpak is zeer zinvol, omdat – ook als partijen een zekere mate van deskundigheid hebben op een bepaald terrein – in de praktijk regelmatig blijkt dat een expert duidelijk kan maken, dat ook deskundige partijen een verkeerd beeld kunnen hebben van wat zij dachten dat de stand van de wetenschap was, respectievelijk dachten wat relevant zou zijn. Dat kan gemakkelijk leiden tot onjuiste vraagstellingen, omdat abuizen bij partijen dan ook de rechter op het verkeerde been zetten. Onderzoek door de deskundige van het dossier brengt dat vaak aan het licht en dat leidt dan ook in de loop van het onderzoek (in het overleg met de beide partijen en vervolgens in de rapportage) tot correcties.

De leden van de CDA-fractie hebben de indruk, dat een dergelijke toepassing van het onmiddellijkheidsbeginsel ook bij het onderzoek door deskundigen in strafzaken een heel nuttige en ook foutenvoorkomende rol kan spelen. Dat zou dus betekenen, dat onder leiding van een rechter-commissaris een soort regiezitting zou moeten worden gehouden in de meer complexe zaken.

Zien de leden van de CDA-fractie het juist als zij stellen, dat noch de voorgestelde wijziging van het Wetboek van Strafvordering, noch de overige bepalingen van het wetboek zich tegen een dergelijke handelwijze zouden verzetten? Anders gezegd: is de regering het met deze leden eens, dat de rechter-commissaris, respectievelijk de rechtbank ambtshalve, dan wel op

verzoek van hetzij de officier van justitie hetzij de verdachte en of diens raadsman of raadsvrouw de rechter-commissaris danwel de rechtbank zouden kunnen verzoeken om een dergelijke regiezitting te houden? Ruimere toepassing van deze werkwijze legt uiteraard enig beslag op de capaciteit van de rechtbanken en brengt wellicht enige additionele kosten met zich mee voor het tijdsbeslag dat dit voor een deskundige met zich meebrengt, maar zelfs indien een en ander budgettaire consequenties zou hebben, menen de leden van de CDA-fractie dat het gewenst is om de gesuggereerde werkwijze toe te passen. Is de regering bereid om zo nodig extra middelen ter beschikking te stellen, bijvoorbeeld voor een periode van twee jaar waarin rechtbanken met een dergelijke aanpak zouden kunnen experimenteren?

Het is de leden van de **VVD**-fractie nog onduidelijk is wat als deskundigenonderzoek en in het bijzonder technisch onderzoek moet worden aangemerkt. De Aanwijzing technisch onderzoek/deskundigenonderzoek maakt duidelijk dat de regeling van het wetsvoorstel te gemakkelijk omzeild kan worden:

«De wetgever heeft niet voor ogen gehad om onderzoeken door de technische recherche of andere specialistische opsporingfunctionarissen aan te merken als deskundigenonderzoek. De aard van het onderzoek is leidend. Uitgangspunt is dan ook dat technisch onderzoek, dat uitgevoerd kan worden binnen de eigen politieorganisatie, geen deskundigenonderzoek is als bedoeld in de Wet deskundige in strafzaken. (...) Het vorenstaande houdt in dat de artikelen 150, 150a en 150b SV. in deze gevallen niet van toepassing zijn.» (...) «De volgende onderzoeken kunnen alleen in opdracht van de officier van justitie worden verricht: onderzoek omtrent de persoonlijkheid van verdachte ... enz.» (...) «De hulpofficier van justitie kan aan geregistreerde deskundigen opdracht geven tot technisch onderzoek dat naar de «state of the art» van het moment als superspecialistisch wordt aangemerkt ... enz.» (...) «In alle overige gevallen is geen sprake van deskundigenonderzoek waarvoor een opdracht van de officier van justitie of hulpofficier van justitie noodzakelijk is. De voor deze onderzoeken benodigde expertise maakt deel uit van de standaarduitrusting van de Nederlandse politie en andere opsporingsinstanties.» De vraag is of onderzoeken die door de politie worden verricht niet eveneens onder het regime van het wetsvoorstel zouden moeten worden gebracht in plaats dat de politie gebruik maakt van het eigen kennisnetwerk, de Landelijke Deskundigheidsmakelaar. Graag een reactie van de regering.

Een bezwaar vergelijkbaar met hetgeen zij hierboven gesteld hebben, zo vervolgen de leden van de **PvdA**-fractie, is aan de orde ten aanzien van de termijn voor het vragen van tegenonderzoek door de verdachte (artikel 150a lid 3). Hoe dwingend is deze termijn? Is de rechter gehouden tot verlenging indien de verdachte hem binnen deze termijn in kennis stelt van het feit dat het uitgevoerde onderzoek naar zijn mening onvoldoende is en dat hij voornemens is een tegenonderzoek te verzoeken, zonder dat die kennisgeving is onderbouwd met de voorgeschreven redengeving onder vermelding van de deskundige die het verzoek zou moeten uitvoeren? De tweewekentermijn is, zo veronderstellen deze leden, mede ingegeven door de wens onnodig uitstel en zo het verstrijken van de door het EVRM voorgeschreven redelijke termijn te voorkomen. Maar ligt het niet in de rede te veronderstellen dat zo'n overschrijding niet snel zal worden aangenomen als vaststaat dat het tijdsverloop grotendeels is veroorzaakt door toedoen van een niet snel acterende verdachte? Is het anders gezegd niet zo dat ten behoeve van de verdachte geschreven beschermingsmaatregelen niet gebruikt mogen worden om diens procespositie te verzwakken? Hoe kijkt de regering hier tegenaan?

Ten slotte vragen deze leden zich af wat er dient te gebeuren indien de door de verdachte genoemde deskundige desgevraagd laat weten de opdracht niet aan te nemen, bijvoorbeeld vanwege tijdsdruk. Wijst de rechter dan eigener beweging een – bijvoorbeeld door deze deskundige gesuggereerde – alternatieve deskundige aan, of gaat dit bericht, met het verzoek een ander voorstel te doen, terug naar de verdediging?

De leden van de commissie zien de beantwoording door de regering met belangstelling tegemoet.

De voorzitter van de commissie voor Justitie,
Van de Beeten

De griffier van de commissie voor Justitie,
Kim van Dooren